

1<sup>e</sup> Jaargang – Nummer 13

21 december 1956

## STERAVOND

Goeden avond, vrienden,

Ook deze avond zullen wij een Steravond hebben, maar voordat wij aan de eigenlijke instraling beginnen, is het de bedoeling, dat eerst het woord tot U wordt gericht over het Kerstfeest. Hierdoor valt deze avond dus uiteen in twee verschillende delen. Daartussen is, zoals gebruikelijk, een pauze. Ik heb een zeer dringend verzoek aan U. Zoudt U zo goed willen zijn om in deze pauze zo weinig mogelijk in de zaal te spreken en in de zaal geen verteringen te gebruiken. U heeft allen gelegenheid in de foyer dit te doen en voor ons is het gemakkelijker om zo de juiste sfeer in deze ruimte te handhaven. Zoals U weet, hebben wij de laatste tijd zeer veel moeite gehad met de gebeurtenissen rond Hongarije, Egypte en zovele andere plaatsen, waar ellende en nood, ja, een voortdurende gewelddadige dood, heerst.

Dat wij op het ogenblik toch in staat zijn om een Steravond te houden, hebben wij dan ook te danken aan de hulp, die ons door verschillende andere groepen uit de geest wordt gegeven.

Wij vinden aan één kant het haast bitter, dat men in een dergelijke tijd moet spreken over Kerstfeest, want Kerstfeest is de eeuwige droom der mensheid, uitgebeeld in de Geboorte van Jezus te Bethlehem.

Wat is eigenlijk het ideaal, dat de mens in zich draagt? Dat heeft hen lang, voordat Jezus' Geboorte door de wereld werd gevierd, rond de Midwinterwende, uitgestuurd in de wouden en de bossen om daar bij groene bomen, de naaldbomen, en vlamvende vuren zijn verwachting van een komende tijd uit te bazuinen. Meer zeker dan alleen de verwachting van de lente. De lente gaat zo gauw voorbij.

Rauw is de kille felheid van de winter gegaan, bijna zou je zeggen vliegt het tere groen voorbij in een flits van momenten en daar is al weer de verschroeiende zomer, de herfst met zijn kleuren, zijn oogst en de winter. Te kort is het moment van lente in de natuur, om dit alleen te kunnen zien als de drijfveer, die mens na mens heeft voortgejaagd, juist in het duister en sombere dagen, dat de zon afscheid neemt, terwijl zij nauw de aarde beroerd heeft.

De mens verwacht van binnen meer dan alleen de lente. Het is dit gevoel, het is deze gedachte, die in het Kerstfeest ook weer tot uiting komt in Uw eigen dagen. "Er is een Kind geboren te Bethlehem". Een zin, die in velerlei vorm en in velerlei toon herhaald zal worden in de hele wereld in deze dagen. Maar er is iets anders geboren in die tijd. Iets, wat belangrijker was dan het Kind Jezus. O, noemt U dit nu niet een sacrilege, want dat is het niet. Er was iets belangrijkers, veel belangrijker, dan zelfs een Geboorte van een Verlosser op aarde.

Er was een nieuwe weg geopend. Een weg naar de innerlijke vrede. Een weg naar het innerlijk bewustzijn, gaande door de vele lagen van weten en denken, van werelden en sferen, tot de kern van alle bestaan. Tot God, Die in alle mensen woont. De kennis was teloor gegaan in formaliteiten in religieuze plechtigheden, die niemand meer begreep. Wanneer de ramshoorn riep, dan dachten de mensen niet meer aan God in de tempel van hun hart. Zij zagen een geheimzinnige afgod zweven tussen een paar gouden engelen. Zij zagen het wonder misschien van een mens, van een hogepriester, die gewapend met de tafelen dor stammen, binnen kon schrijden en staan voor het aangezicht van zijn God.

Zij zagen niet de God, Die in henzelfen leefde. Zij waren blind geworden. Romés legioenen kende nog maar één God. Het korte zwaard en de zegevierende adelaar. De barbaren kende geen andere God meer dan de haat, die hen deed sluipen als dieren door de bossen om de gehate Romein te doden, om een vijandige stam uit te roeien. In die wereld, waarin zoveel verloren was gegaan, daar word nu geboren. De Nieuwe Weg. Hoe Jezus die weg heeft gebracht..... is het van belang voor ons? Wanneer gij U op een grote weg bevindt, die U voert naar Uw doel, vraagt gij U af; Hoeveel arbeiders hebben er aan gewerkt? Wat voor materiaal zit er in? Hoe duur is zij geweest? Ach, neen, gij zegt: dit is een goede weg, want zij brengt

mij naar het doel, of: het is een gevaarlijke weg, er zijn veel bochten. Of misschien zegt gij; het is een dwaalweg, want ik kom niet daar, waar ik wil wezen."

Wanneer wij de nadruk leggen op Jezus in het Kerstgebeuren, dan maken wij geloof ik een fout, omdat wij juist, geroerd door het schouwspel van de stal, van de jonge Moeder en het wonderdadig Kind, vergeten, wat de werkelijke gedachte is. Kerstmis is de weg naar de Vrede. Ja, naar de vrede, ook op aarde. Indien iedere mens zoekt naar God, indien iedere mens de moed heeft die God, Die in hem woont, die overal rond hem ook tegenwoordig is, maar voor hem toch kenbaar wordt in de kern van het eigen wezen, te stellen vóór alle dingen, dan is er geen geweld, geen bloedend Hongarije, geen dode studenten in Tiflis, geen achtervolgingen in de Banaat, geen fusillade in Johannesburg, geen kleuren en geen rassenverschil meer in de Verenigde Staten. Dan is er geen strijd meer tussen oost en west. Dan is er werkelijk vrede, opdat de mens, die God in zich zoekt, zozeer gevangen wordt door het goede, het lichte, het sterke, dat rond en in hem leeft, dat hij niet meer met geweld op kan treden.

O, ik weet het. Juist, degene, die dit kerstfeest prediken, die het maken tot een geheimzinnige mystiek beleving, vol van bijbelwoorden en vrome gezangen, zijn het juist vaak, die andere veroordelen met een hardheid, die voor ons onbegrijpelijk is. Dezelfden, die van de kansel af spreken "Hoogheilig is de Here Jezus is geboren. Verheugt U! Hallejuja!" Die zeggen morgen "Doodt Hem! Kruisigt Hem ". Want Hij is geen Christen naar ónze zin van het woord".

Dat zijn dan ook geen Christenen. Dat zijn mensen, die iets belijden wat zij niet begrijpen. Arme mensen! Arme treurige mensen, die niet weten, hoe groot de kracht is, die Jezus op deze wereld heeft gewekt, hernieuwd als bewustzijn, als een weg voor alle mensen.

Vredesfeest! Kan een mens vrede hebben? Kan een mens werkelijk vrede hebben in zijn leven op aarde? Met al zijn moeilijkheden, met zijn verlies, met zijn ziekten en zijn nood? Soms lijkt het, alsof het antwoord hierop zou moeten zijn: Neen, neen, neen en nog eens neen, dat kan toch niet. De onvolmaaktheid van deze wereld maakt het ons onmogelijk om werkelijk vol van vrede, van innerlijke kracht door het leven te gaan. Maar dan is er een andere stem. Een belangrijkere stem. Die zegt ons: Wat deert U de wereld rond U? Zo God in U leeft en gij één zijt met Hem. Wat betekent een wereld vol uiterlijkheden, indien het licht in U sterker en steeds sterker wordt, tot het U zuivert en reinigt en U één zijt met de kracht, die U geschapen heeft?

Vrede, mijne vrienden, vindt men in innerlijk, nooit uiterlijk. Kracht vindt men nooit uiterlijk, maar slechts innerlijk. In ons is de bron van alle leven vertegenwoordigd. Hoe wij ook zijn en waar wij ook zijn, in wat voor wereld of sfeer, elke rang of stand, welk intellect, welk begrip en welke wijsheid wij ook hebben, hoe wij God noemen en hoe wij Hem eren, maakt toch niets uit. Het gaat om de kern van ons wezen. Wanneer wij van onze groep uit spreken over Kerstfeest, vrienden, wat moet ik U anders zeggen dan: Kerstfeest is het geboren worden van een bewustzijn in Uw wezen. Het is niet de verwachting van een komende lente, of de melancholiek tedere herdenking van een Geboorte eens op aarde.

Voor deze dingen zijn wij zeker ook bereikbaar. Ook wij kunnen opgaan in de vroomheid van een Kerstspel en in de waardigheid van het oud verhaal, dat gedragen wordt voortgezet jaar in, jaar uit .... en in die dagen schreef Tiberius een volkstelling uit".

Maar het is niet de werkelijke betekenis, Het is niet de werkelijkheid. Kerstfeest is het feest der bewustwording, der bevrijding, niet van een wereld, of van een geketende ziel. Kerstfeest is niet het feest van Gods wonderdadig werken op deze wereld, naar van Gods wonderdadig werken in ons. Het is niet alleen het feest van de Liefde, Die de kruisdood zal sterven, maar van de liefde in ons, die ons over dood en lijden heenbrengt tot de ware vrede en eenheid. Dat is. Kerstfeest. Daarom is Kerstfeest eeuwig groen. Het is de naaldboom, die in het noorden het symbool werd. Eeuwig Jong, nooit verwelkend. Niet gebonden aan tijd of eeuwen.

Wanneer de herinnering aan Jezus misschien zal zijn weggevaagd op deze wereld, ja, wanneer geen geslacht meer deze aarde betreedt en alle leven is heengegaan naar andere sterren, een Kerstfeest zal er blijven. Het Feest van de herboren mens, van de bewust geworden geest, die in harmonie met zijn Schepper zijn krachten ontplooit en medescheppend harmonisch durft opgaan in het grootkosmisch Geheel. Dat hem voortbracht tot alle geheimen zijn ontsluitend en slechts blijkt de waarheid, het Licht, die toch zijn; Liefde en Vrede, de grote Vrede, die in alle mensen, in alle bewuste wezens leeft, indien zij durven één zijn met hun God. Wanneer dan dadelijk de Kerstklokken luiden, wanneer midden in de nacht de hele wereld verkond met bronzen stem en klank: "Ziet, Jezus is geboren, het Kerstgeest is gekomen!". Denk dan in Uzelven: Is het ook voor mij Kerst? Durf ik te gaan tot in de diepe krochten van mijn eigen

wezen om daar het levenslicht, het ware vuur en de ware kracht te vinden? Die ook mij maakt één van goeden wille, één, die strevend in harmonie met God de vrede vindt, die Gods grootste gave is in al Zijn schepselen.

Met deze gedachten, vrienden, wens ik U allen een gelukkig, gezegend, een verlicht Kerstfeest.

Ik geef nu het woord over aan de volgende spreker, die het tweede gedeelte van de avond voor U nog zal belichten. Voor mijzelf ben ik U dankbaar voor Uw aandacht en wens U voor heden een goeden avond.

o-o-o-o-o

Goeden avond, vrienden,

Het is een moeilijke taak om na een spreker van formaat als mijn voorganger deze licht verkouden gemeente toch nog weer te boeien tot een ademloos gehoor. Aan mij is nu eenmaal een taak opgedragen en die taak zal ik moeten vervullen. Want niet alleen gedenken wij vanavond het Kerstfeest, maar ook zullen wij door instraling van sterren, kortom, door de enige rituele handeling, die onze Orde kent, trachten te komen, tot wat van dat licht en wat van die vrede en wat van die vrede en eenheid voor onszelven.

Ja, wat meer is, wij zullen zo dadelijk trachten om met al deze kracht en vermogen wat van dat licht in de wereld te brengen. Ja, dan staat menigeen daar vreemd tegenover, want het lijkt helemaal niet op, wat men geleerd is, het is niet Christelijk genoeg. Het lijkt zo heidens. Er klinken vreemde namen, waarvan je niet precies weet, wat zij betekenen.

Wanneer men roept "Bel" of "Baal", dan denkt een menigeen aan duistere duivels en begrijpt niet, dat het woord slechts betekent: Heer, wanneer men roept: Ai ocht Daaren, dan begrijpt men niet, dat geroepen wordt tot, wat gij de engelen noemt, de heersers van de lichte werelden.

Het magisch ritueel blinkt nu eenmaal in het stellen van namen, die niet algemeen bekend zijn. Namen, die een betekenis hebben, die misschien lang geleden verbleekt is, die betekenissen hebben, die voor deze wereld haast niet meer te begrijpen zijn. Daarom is het goed, vóórdát wij tot de eigenlijke plechtigheid komen, proberen om samen de zaak te ontleden en te begrijpen. Wij hebben het al zo vaak verteld. Zeker.

Wij wekken een bepaalde spanning, een trilling en trachten die op U af te drukken, zodat gij daar voor Uzelf een zekere kracht, een zeker weten uit kunt putten. Wij drukken het zelfs af in de materie, zo goed als wij kunnen, opdat deze materie met haar, misschien niet zo sterke, maar toch betrekkelijk lang blijvende straling, een voortdurende aanmaning zij tot verdraagzaamheid, tot beheersing, tot zoeken naar het licht. Maar de kern van het magisch gebeuren ligt toch ergens anders. Dat ligt in het ritueel. Nu wordt dat ritueel altijd weer op een andere wijze gebracht.

Het is nu in deze laatste vorm van organisatie, die wij hier kennen, ongeveer de vierde bijeenkomst voor een Steravond. Met dit medium is het, wanneer ik mij niet vergis, de 23 of 24ste. Al die keren is het ritueel anders geweest. Steeds weer klinken andere Godennamen door. Steeds weer is het anders. En steeds weer zoekt het naar hetzelfde.

Voor de magiër, is de naam, die hij uitspreekt, weer dan alleen een naam, of een aanduiding. Elke naam, elk woord betekenen een wereld. Een hele wereld, die in zijn begripsvermogen omvaamt en die hij doordringt met zijn eigen wensen en gedachten. Elke aanroeping is een poging om in harmonie te komen met een volheid van bestaan, die voor U nog niet zeker is. Het magisch gebeuren betekent een eenheid scheppen tassen vele werelden. En wat meer: de tendens, de gedachte-impuls, die door de magiër erin wordt gelegd, door te doen klinken in die werelden, zo dat zij zich uitwerpt op elk vlak, ook op het onze, ook op het Uwe.

Ik geloof, dat voor velen Uwer in de eerste plaats een gevoelskwestie wordt. Ik heb het wel eens horen fluisteren, zoals de één het er tegen de andere over had: "Je moet er ook bij geweest zijn, je moet het meegemaakt hebben en dan nog pakt het mij de ene keer sterker dan de andere keer. Dat is begrijpelijk, de ene keer richt de magiër zich meer tot U, de andere keer tracht hij meer uit zijn eigen wereld krachten te wekken. Maar altijd probeert hij het volgende te doen:

De instelling is: eenheidsgedachte. En die eenheidsgedachte wordt geuit volgens het karakter van onze groep. Dus op naastenliefde en verdraagzaamheid gebaseerd. Zo tracht degene, die

de gedachte-impuls geeft en stuurt te wekken voor U een voortdurend gevoel van eenheid. Een eenheid, die eerst wordt beperkt tot deze ruimte en dan verder en verder uit moet vloeien, zodat het U misschien een ogenblik te moede is, of de hele wereld mee vervlochten is in dit net van gedachten, dat een ogenblik hier geweven wordt.

Eenheid met alle dingen, want alle dingen zijn geboren uit één bron. Alles bestaat uit één bron. In alles leeft deze zelfde bron. Alle dingen zijn dus één door het Goddelijke. En wij, die zoeken naar God, wat moeten wij dan anders doen dan trachten die eenheid te begrijpen en te verwerken, opdat het Goddelijke nader tot ons komt. Wij moeten ons leven, ons gedrag richten op het handhaven van die eenheid, zoveel wij maar kunnen, De nauwe begrenzing van het "IK", die sterke eenheid, die je stelt tegenover wereld en sfeer moet weg smelten. Je moet één worden met andere werelden, ook met je eigen wereld. Eén met hoge geesten, ook met de mensen rond je. Dat is nu hetgeen, wat op zo'n avond geprobeerd wordt. Wij weten het wel: krachten zijn niet zo overweldigend sterk, dat wij die hele wereld aan kunnen smeden. Kon dat maar. Dan zouden wij heus niet zoveel Steravonden houden. Dan zouden wij met één magisch gebaar trachten die wereld samen te ballen tot eenheid, en zeggen: "God, hier is de eenheid, werk U daarin uit, slechts Uw Wil en verder niets meer."

Maar ja, ook wij zijn op onze manier zwak en arm. Misschien wat rijker dan U, misschien hier en daar een beetje sterker op andere gebieden dan U, maar wij kunnen dat niet. En daarom trachten wij samen te werken met zoveel mogelijk sferen, en werelden. Wat wij ook maar aan kunnen trekken van werelden rond ons en de helderzienden zien het soms wel, dat het hier net een torenend, koepelend gewelf is met allerhande verschillende soorten licht en kleur erin, zij kunnen het zich misschien dan voorstellen, maar U zal ik het dan vertellen,

Vanuit elke sfeer, waarmee wij harmonisch kunnen zijn in dit werk, elke sfeer, die door ons beroerd wordt, of die ons beroert, komen krachten samen zoveel mogelijk. Net als in Uw wereld. U bent een kleine groep in een grote stad. Ook bij ons is het misschien in vele sferen een kleine groep, in een grote wereld, in een groot bewustzijn. Maar allen tezamen proberen wij met Uw wereld iets te vormen, dat zelfs als licht door de duisternis gaat tot de laaggelegen sferen, ook daar wat bevrijding geven door het licht. Wij proberen dat licht in zichzelf te laten gloeien en uitgroeien, zodat het, al is het alleen maar Uw ene stad overkoepelt en misschien langzaam uitrimpelend ergens in de wereld.

De kracht der gedachte is groot. Maar de gerichte gedachte is zo moeilijk. Hoe krijg je het voor elkaar, dat mensen met werkelijke volle intensiteit denken? Dat zij één zijn met elkaar? Hoe kun je daar dan de geest bij krijgen met diezelfde intensiteit? Daarom het ritueel. Het ritueel is een middel dat moet U goed begrijpen. Wanneer zo dadelijk al die namen klinken, wanneer er een manuaal is, wanneer er uitgestraald wordt en ingestraald, en weet ik wat nog meer, bedenkt U dan dit ene: Dit is middel. In zichzelf van geen betekenis. Maar zijn betekenis verwervende door de eenheid van krachten en gedachten, die wij hier gezamenlijk met allen rond ons zullen scheppen.

Zo kunnen wij met een betrekkelijk kleine groep soms groots werk doen. Wij hebben zelfs op déze avond iets gedaan, wat wij tot nu toe nog nooit tot stand hebben kunnen brengen, wij hebben n.l. ondanks de tijdverschillen een viertal groepen, die gelijktijdig op verschillende punten van de wereld een dergelijke magische ritus zullen vervoeren. Wij hopen zo een klein beetje van die invloed op de wereld af te kunnen stralen, opdat er wat ontspanning komt voor U, dat een ogenblik die haat en oorlogsgedachten moeten wegvallen, daarvoor in de plaats een gevoel komt van verlangen naar vrede, wij willen vrede en wij zullen vrede vinden.

Ja, dan die draagtekens. Er zijn een hele hoop mensen die zeggen: "Nu ja, wat geeft het nu eigenlijk zo'n sterretje en wat heb je aan zo'n ding?" Het is al vaak verteld, maar dat moeten wij er altijd maar even weer bij vertellen, dat het sterretje ingestraald is, is geen wonder. Zeker, door de spanningen, die wij opleggen, is het mogelijk een heel klein ietsje te verschuiven in de moleculaire structuur. Dus inderdaad wordt iets, een heel klein beetje, in de geaardheid van die materie veranderd.

Dat heeft ten gevolge, dat de reactie van dit metaal op gedachtestromingen gedurende enige tijd, dat kan maximaal één jaar zijn, meen ik, bij zeer sterke effecten een 10-tal jaren dus bij elke gedachte die raakt, die tegengesteld is, die kracht afgeeft. Dit afgeven van die krachten betekent ook weer een terugkeren van het metaal, waaruit het sterretje is gemaakt, tot zijn oorspronkelijke structuur. Wanneer U nu onverdraagzaam bent, of U wordt door haat geleid, U wordt boos, of driftig, of iets dergelijks, dan is het de bedoeling, dat dat kleine verzet, dat dat sterretje op zo'n ogenblik kan geven, net voldoende is om U even adem te doen halen en te

denken; "Is dat wel goed?" Meer dan die ene gedachteflits kunnen wij niet bereiken, de rest doet U. Maar op deze manier kunnen wij dus ook een klein beetje meewerken om degenen, die daar prijs op stellen, helpen zich meer te bedenken, hun verdraagzaamheid te vergroten en hun eenheid met de wereld dus ook.

Die sterretjes zijn gemaakt uit edel metaal. Dat hebben wij voorgeschreven en alleen voor edele metalen geldt hetgeen ik hier heb gezegd. Dus voor zilver, de goedkoopste en daarom de meest gebruikte, en goud tot platina toe. Er zijn nog wel enkele andere metalen, die hiervoor dienstig zouden kunnen zijn, maar die zijn voor U praktisch niet te krijgen, of te verwerken in de juiste vorm, dus daar praten wij niet over. Zo vangen wij dus eigenlijk een paar vliegen in één klap, als het goed gaat.

In de eerste plaats U hier, U krijgt een indruk mee. Een indruk, die voor U een zekere betekenis houdt. Ook al denkt, dat het indrukwekkend is en voorbij gaat. Want zo'n gebeuren blijft in je onderbewustzijn rusten en kan soms nog lange tijd daarna voortdurend U weer herinneren aan de eenheid enz. dus gedeeltelijk psychologisch resultaat, dat U helpt om beter te worden in de wereld, om dichter tot Uw God te naderen enz. ons om ons doel de wereld, vol van begrip en samenwerking te helpen opbouwen. Dan: terwijl wij hier zo bezig zijn, willen wij de lagers sferen bereiken. Ons licht kan verder stralen tot lagere werelden. In deze werelden zijn soms onwetenden gevangen, die, vastgehouden door hun eigen waandenkbeelden, met dit licht vrij kunnen komen. Dit betekent, dat er minder verwarring zal zijn, minder geestelijke invloed, die ons demonisch aandoet en voor ons betekent een voortdurende storing en bedreiging van ons werk, het zoeken naar vrede, naar eenheid, naar de perfecte uitleving van de naastenliefde en verdraagzaamheid op aarde.

Dan werken onze gedachten onmiddellijk van dit centrum en zoals ik zei: verschillende andere centra uit en zullen zo bij mensen, die helemaal niet weten, wat er precies gebeurt, een ogenblikje van bezinning scheppen, een ogenblikje van een zoeken naar vrede, een ogenblik van stilte, van vroomheid. Ook daarmee hopen wij dan, dus de verdraagzaamheid en de juiste gedachtesfeer op de wereld, mede te bevorderen.

Zo ziet U, wat wij vanavond doen. Het moge een magisch ritueel zijn, maar het is zeer zeker gebaseerd op de waarden van het Goddelijke en wel onmiddellijk. Het ritueel heeft uitdrukking aan ons streven en verenigt ons allen, zoveel mogelijk, in datzelfde streven met alle werelden, die harmonisch zijn met dit streven. Het gebeuren dient dan ook door U ernstig gevolgd te worden. U moogt rustig later zeggen: "Ik heb er geen jota van begrepen". Dat is niet belangrijk, maar wanneer U zegt: "Ik heb er niets van begrepen, ik heb er niets van gevoeld", dan is het wel erg.

Wanneer U mee kunt leven, wanneer U met de intensiteit van Uw streven want U komt toch hier, omdat U geestelijk bewust wilt worden mee werkt op het ogenblik der instraling, dan kan ik U garanderen, dat wij hier gezamenlijk een groots en een goed werk verrichten. Een werk, dat dan misschien magisch moge zijn, naar zeker witmagisch is in de zuiverste zin van het woord, en tracht het zuiverst witte licht der kosmos, het Goddelijk licht, door te doen klinken tot in de materie en zelfs lager.

Vrienden, dit is zo'n klein beetje, wat ik U ter inleiding te vertellen heb. Nu zult U begrijpen, dat wij niet onmiddellijk na de pauze gaan beginnen met de instraling zelf. U krijgt daarvoor een inleider, het Pastoortje, en deze zal dan op zijn wijze trachten gelijktijdig U nog iets vertellen over wat gebeuren gaat, al zal hij daarover niet zo heel veel meer over zeggen, en U iets te geven van de sfeer van eenheid, die voor ons noodzakelijk is. Daarna volgt de eigenlijke instraling. Wij hebben gemeend deze avond volledig te moeten maken; er wordt dus ook nog gesloten.

Wie daar de spreker is, mag ik U op het ogenblik nog niet zeggen. Allen gezamenlijk streven wij dus op deze avond naar een verwezenlijking en van de Kerstgedachte en vooral van de gedachte der verdraagzaamheid, de gedachte der naastenliefde, die de mensheid vereent zonder de individuele rechten te schaden, zonder in verdraagzaamheid zelf onder te gaan en zo zonder enig nut en reden zich door anderen te laten vernietigen. De ware verdraagzaamheid, die in een zuiver begrip voor anderen, streeft naar het goede.

Mag ik U er nog aan herinneren, dat het zoveel mogelijk stil moet zijn in de zaal na de pauze? Ik wil natuurlijk niet zeggen, dat U geen mond open moogt doen, maar ik zou U toch wel willen verzoeken zo rustig mogelijk te blijven en, zoals de eerste spreker al in zijn inleiding heeft gezegd, lijkt het ons beter Uw kopje koffie, of wat U verder gebruikt, niet in deze zaal

gebruikt, want dan krijgen wij dat gezellige rumoer, dat misschien voor U prettig is, maar voor ons werk en voor de sfeer wel zeer storend kan zijn. Vrienden, ik dank U voor Uw aandacht en ik geef het medium vrij. Na een kortere of langere pauze zullen wij dan verder gaan met deze avond en al zult U mij niet meer horen, weest U ervan verzekerd, dat ik mede tegenwoordig ben en al mijn krachten zal geven om het doel van deze avond te helpen verwezenlijken.

Goeden avond.

o-o-o-o-o

Goeden avond, vrienden,

Om een inleiding, die past bij een Steravond, te vinden, is moeilijk en aan de andere kant toch weer eigenlijk ook vanzelfsprekend. Want waar kun je over praten, dan over de onmetelijke liefdekracht Gods?

Wanneer wij hier samen zijn, dan is dit in een overtuiging, dat God, onze Vader en Schepper met ons is. En wij weten in het diepst van ons hart, dat deze God, deze Vader, ons liefheeft, ons in standhoudt, ja, met ons gaat op elke schrede des weegs. Wanneer je dat zo bedenkt in jezelf, dan kun je haast niet anders, dan wil je die hele wereld liefhebben. Want waar wij ook zijn, waar wij ook gaan, overal is God rond ons. Wanneer ik naar U zie, dan zie ik mensen, zeker, dan zie ik hier wezens met allen hun eigen verlangens, hun eigen problemen, met ook hun eigen strijd. Maar achter dat masker van menselijk wezen, daar zie ik ook God en Gods liefde. Wanneer ik weet, dat gij, zoals ik, geschapen zijt uit God, door God, hoe kan ik dan, vrienden, anders doen dan U liefhebben met heel mijn wezen, met al mijn streven en denken.

Er is niets, wat ik niet voor U zou offeren. Niet omdat gij het zijt als mensen misschien, maar omdat gij één met mij in de grote kosmische kracht, die ons allen voortdurend omvarend in stand houdt. Ach,.. wanneer ik zou moeten gaan tot in het diepste duister en U één vonk licht te geven, ik zou gaarne gaan. Ik sta niet alleen. Rondom ons zijn er op het ogenblik velen, die ditzelfde offer voor U zouden willen brengen en die zover het wordt toegestaan, dit offer vaak brengt..... Wij allen, uit verschillende werelden en sferen samengekomen, wij willen dan trachten om een uitdrukking te vinden voor al datgene, wat ons beroert. Een uitdrukking te vinden vooral voor ons innig verlangen naar vrede, naar geluk, ja, naar volmaaktheid van zijn ons streven.

Ik moet inleiden voor de magische plechtigheid, die zo dadelijk plaatsvindt. Maar mijn tong weigert de woorden te vormen, die hiervoor een nuchtere beschrijving geven. Alle vormen Gods, Die eens aanbeden werd, alle vormen Gods, die nog niet erkend zijn, alle beelden van licht en van goed. Wij trachten samen te vatten in een ogenblik, waarin de woorden nog slechts de lijst vormen voor het begrip, dat in ons wezen is, het begrip van de grote, scheppende Kracht, het begrip van de Alliefde, die één is met ons, niet slechts in dit ogenblik, maar ten alle tijde.

Ik weet, dat gij met ons hier dit gebeuren wilt beleven, niet slechts aanschouwen en aanhoren. Daarom zeg ik U: vraag niet naar de betekenis, van woord of gebaar, vraag niet naar het geheim, dat gij misschien in een schemeren van licht een ogenblik meent te zien als stralen uit een andere sfeer, vraag naar de ware liefde Gods, de ware kracht die in ons is. Zoek met ons voor een ogenblik naar de innerlijke werkelijkheid. Niets is werkelijker dan de eenheid, die wij thans trachten te bereiken. Rond ons zie ik hier al mijn lieve vrienden uit alle sferen tezamen. De leraar, die mij heeft ingeleid in een nieuwere en lichtere wereld, een vriend, die ik zelf heb mogen leiden. Ik zie er hier, die zo pas kort bij ons zijn. Ik zie er, die al eeuwen en eeuwen streven naar de verwezenlijking naar de eenheid met God. Tussen ons is er geen verschil op dit ogenblik, Wij zijn één. Eén in denken, één in streven, één in deze grote liefde voor God en Zijn schepselen.

Vrienden, dat de Almachtige God ons geve een geslaagd werk in Zijn Naam. Dat de Geest van Jezus Christus, Die ons de weg toonde en bereikte in ons levend zijn en de werkelijkheid bevestigen. Eén zijn alle dingen en in de eenheid drukken wij uit: God, wij hebben U lief en om Uwentwille en in U hebben wij lief, al wat leeft en streeft, in geest en wezen, opdat Uw eenheid ook in ons verwezenlijkt zij.

En nu ga ik het woord overgeven aan degene, die deze avond voor ons het magisch gebeuren zal verwerkelijken, laten wij met hen zijn, opdat ons aller kracht zich vermene met de kracht van de kosmos, bevestigen het licht, dat wij hebben aanschouwd.

Goeden avond,

o-o-o-o-o

Thans is net ogenblik gekomen, dat wij tezamen trachten te bevestigen ons leven en streven, ons werken en denken, in mens en stof, in geest en licht.

Eén met alle dingen zullen wij thans trachten de krachten te wekken, die rond ons liggen en zo zeg ik in de Naam van het Licht, in de Naam van de Kracht..... Luister gij sferen..... Ik roep U, Ai-danaan..... gij, ongekende werelden..... en erken mijn streven..... Amon, Zoon der Zon ..... Baal, Zoon der Zon..... gij, allen krachten uit het Licht geboren..... geef Uw licht en Uw kracht..... Brigit ..... gij, die het Woord kent, zend Uw woord..... Ishtar, gij, die het wezen vertegenwoordigt van een wereld..... U zeg ik..... wees met mij in deze stonde..... Uw aller kracht roep ik..... gij, gekend onder vele namen..... die men noemt Jahwe .... Adonai..... Mat'sya ..... Bhai rava ..... gij, Schepper van Hemel en Aarde..... ook U vraag ik geef mij Uw kracht..... geef Uw licht..... Uw bewustzijn..... en ik draag de last van Uw licht en van Uw kracht..... in Uwe Naam ..... gij, machtigen der aarde..... der sferen en het rijk van het Licht..... geef met mij deze kracht, opdat zij uitga over de wereld..... in Uw Naam zeg ik: er zij vrede..... ik zeg in Uwe Naam.....bevestig zij het Licht in deze wereld en alle werelden.... ik geef, U het Licht der sferen..... het Licht van de Schepper, dat het in U zij en U sterke op Uwe weg..... ik geef U het vermogen in de zieldringende te kennen de waarheid en de wijsheid, die ligt in de grote weg..... en ik bevestig, al wat gij geeft..... Schepper van Hemel en aarde..... Kracht van licht ..... ik leg het in deze tekenen, opdat zij een eeuwige naming zij aan Uw Wezen..... Ue Kracht..... Uw Licht..... en Uw Liefde..... Ontlaadt op ons niet Uw toorn..... maar Uw Liefde..... en schenk ons Uw bewustzijn..... opdat allen gezegend zij in Uw Naam..... , gedragen door Uw kracht..... en bewust in Uw Wezen... en in Uw Naam bevestig ik dit voor deze en alle tijden in het teken van Uw bewustzijn en Uw Licht, opdat gij weten zij het heilig Teken en de Kracht..... dat gij weten zij het Teken der Verlossing..... dat bewust zij het Teken der Genade en der Oneindigheid..... Zo zij het in Uw wil en Uw Naam..... voor nu en alle tijden, in alle wereld, in alle bewustzijn, zo Gij het wilt..... Ik dank U voor Uw Licht en Uw Kracht, Schepper. Wees met ons in ons wezen en in ons bewustzijn ten alle tijde.... Amen.

o-o-o-o-o

Wanneer God Kracht geeft, dan is dit de grootste gave, die Hij ons schenken kan. Wanneer Hij ons helpt in een magisch gebeuren, als wij op het ogenblik beleven ons eigen bewustzijn en wezen te vergroten, dan is dit het grootste bewijs van Zijn Liefde. Daarom zal ik als slotwoord deze avond een kleine dankbede willen richten tot de Schepper op mijn manier natuurlijk. Gij zult het misschien kunnen noemen:

#### DANK AAN DE EEUWIGE

Eeuwigheid in tijd en wijl' bevat, hoe zijt gij mij der dingen wezen, word ik de schijn der wereld zat en leer ik zonder vrezin in Uw Weg te gaan.

Want ziet, gij Kracht der Eeuwigheid, zijt gij ook al het bestaan: in U vind ik mijzelve weer. Ik moet tot mijzelve gaan, wil ik U, grote eeuw'ge Kracht begrijpen en verstaan.

Gij hebt mij eens tot stand gebracht en vol van dankbaarheid geef ik mijn wezen zo gij het mij geeft aan U voor allen tijd.

Eén met U, Kracht des Lichts zou ik wel willen gaan, maar rond mij ligt een nevel nog, een sluier van de waan, die niet begrijpt.

Toch zijt gij reeds met mij en soms is 't werk volbracht, dan baad ik mij een korten wijl' in 't wonder Licht van Uwe Kracht.

Ik dank U, dat ik leven mag, dat ik mag voortbestaan en aan 't eind van elke dag in U weer onderga.

Ik dank U voor des levens strijd voor lijden, nood en dood, waar gij in liefde mij daarmee juist een bewustzijn boodt.

Ik dank U voor het lichtend Zijn, zo kort ons hier bewust; ik dank U, dat dit zelfde Licht mij in de ziele rust.

En wanneer ik ga op 's levens pad door wereld of door sfeer, ik zeg U: straal Uw licht, o, God, steeds op mijn wezen neer en leer mij zijn met al wat leeft een kracht van schijn, die liefde geeft en is, zonder eigen zin of pad. Een met het Licht der Eeuwigheid, dat ons aller Vaderland.

Orde der Verdraagzamen

Zo Gij mijn schreden dan geleidt, zal ik in vreugde gaan. God, wees mijn doel, mijn levens Zijn. Gij zijt mijn heel bestaan.

Méér kan ik haast niet zeggen. Het wonder van Gods Licht, gemanifesteerd door Zijn werelden, is voor mij het teken van de grote Eenheid en Liefde, die ons allen verenigt. En het ogenblik, dat wij hier dit mogen beleven, is voor mij de zekerheid, dat ik dit ten alle tijde kan beleven, als God met mij is.

Vrienden, draagt dit Licht met U, schenk het de wereld zo het U geschonken is en ga huiswaarts in vrede.

Goedenavond.

o-o-o-o-o